

[Carsten Raft.]

gammeldags Kirkesti o. lign. — samt Cykleveje. Jeg vil ikke sige, at der er nogen særlig sproglig Motivering derfor, men der har faktisk udskilt sig særlige Betegnelser, og jeg tror, at en Ændring i Lovforslaget vilde klare Begreberne noget i Befolkningen, for naar de hører Cyklesti og Gangsti, saa tænker de paa saadanne Stier langs en Vej. Jeg tror, det vilde være heldigt, om man gik over til her at have de særlige Betegnelser Cykleveje og Fodstier, saa ved man, det er Stier, der er særligt reserveret for denne Trafik og slet ikke er til Disposition for anden Trafik.

Jeg har en principiel Indvending, som gør sig gældende over for en Del af de Beskæftigelseslove, der her er fremsat, men som jeg synes det er rimeligt at tage frem her, fordi den er særlig karakteristisk i dette Tilfælde. Vi gennemførte for nogle Aar siden Oprettelsen af en Beskæftigelsescentral under Arbejdsministeriet. Hidtil havde de ret beskedne Beskæftigelseslove, der havde været her i Landet, været henvist til tilfældige Kontorer i Trafikministerium og Socialministerium. Saa oprettedes der paa konservativt Initiativ — det varede et Aar, før man kom igennem med det — en Beskæftigelsescentral, som efterhaanden har samlet en væsentlig Del af Administrationen af Beskæftigelseslovgivningen. Jeg tror, at de Myndigheder, der har med denne Central at gøre, ogsaa de Udvalg, der er udgaaet fra dette høje Ting, vil indrømme, at den har virket overordentlig tilfredsstillende. Der er der skabt en Fasthed og samlet en Sagkundskab i Administrationen paa disse Omraader, som gør, at Tingene behandles hurtigere og bedre, end hvis man henfører dem til forskellige Beskæftigelsessekretariater under alle mulige Ministerier. Jeg har ikke, for saa vidt de andre Lovforslag angaar, Overblik over, om der er en særlig saglig Grund til, at de er henført til de paagældende Ministerier — jeg tænker f. Eks. paa, at Landvindingen er henført til Landbrugsministeriet; det er muligt, at den saglige Forberedelse der er saa vigtig, at man ikke kan overlade den til det specielle Arbejdsministerium —, men jeg er helt sikker paa, at hvad *denne* Lov angaar, er alt Arbejdet gjort af Statsministeriet. Alle Planerne ligger færdige, det specielle saglige Arbejde

er færdiggjort, tilbage er blot selve Beskæftigelsesforanstaltningen, og saa synes jeg ærlig talt, at det er urimeligt at overføre den til et særligt Ministerium i Stedet for at lade den udføre der, hvor man for længst har oprettet et særligt Beskæftigelsesdepartement. Jeg tænker ogsaa paa enkelte Steder i Lovforslaget, f. Eks. § 7, hvor der staar — det er blot et Citat af en Linie —: Efter Forhandling med Finansministeren og Indenrigsministeren samt med de paagældende Styrelser træffer Statsministeren nærmere Bestemmelse om, hvilke Kommuner der skal deltage, og hvorledes Refusionen skal foregaa. Kan det virkelig være nødvendigt, at der skal tre Ministerier og en Masse Styrelser med til det? Er der ikke Jurister i Statsministeriet, der kan træffe den Afgørelse? Jeg tror, man skal søge en Forenkling her. Jeg ved, det er en tung Byrde at flytte en Lov fra et Ministerium til et andet — det er ikke lykkedes for mange ærede Medlemmer i dette høje Ting! —, men man kan spørge, om det ikke er praktisk, at Beskæftigelsescentralen, som er indrettet dertil og her har særlig Sagkundskab, faar med dette Lovforslags praktiske Udførelse at gøre.

Jeg ønsker ogsaa gerne Lovforslaget i Udvalg, og jeg gør det særlig, fordi det siger sig selv, at naar man lægger et Net af Stier ud over Omegnskommunerne, vil disse Stier ganske naturligt komme til at krydse Haveskel og Ejendomsrettigheder, og derfor er det rimeligt at se nøje paa, hvorledes disse Rettigheder varetages. Vi har fra Naturfredningsloven — det vil de Udvalg, der har siddet i Tidernes Løb, erkende — haft bitre Erfaringer for, at man maaske nok i Tide burde have klaret visse Bestemmelser; saa havde megen Tovtrækning og Snese af Udvalgs møder været overflødige. Derfor synes jeg, det er rart, at man ved selve Udfærdigelsen af Loven gaar dette Stof igennem og gør sig klart, hvilke Vanskeligheder der er, og om de velerhvervede Rettigheder, som Grundejerne har i de paagældende Kommuner, virkelig er blevet varetaget paa rette Maade. Jeg understreger her, hvad ogsaa de andre ærede Ordførere har sagt, at det er jo en Lov, der i meget ringe Grad er til Hjælp og Glæde for de Kommuner, hvor de paagældende Foranstaltninger skal iværksættes. De Fodstier, der er Tale om, gaar i